

בעזהש"ת

גיליון

דברי תורה

מב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

דא"ח ושיחו"ק שב"ק פ' שמיני-החודש תשפ"ד

◀ גיליון ת"ק ▶

יו"ל שמיני תשפ"ה

אלו הנקדאים בשם "עמודי התווך" שמחזיקים ותומכים בהוצאת הגליון

ידידינו החשוב
הרה"ח **יואל ישראל לעוו** הי"ו
מאנשעסמער

לעילוי נשמת
הרה"ח **ברוך מרדכי יהודה ב"ר**
ברוך יהודה ע"ה
לעבאוויטש

ידידינו החשוב
הרה"ח **ישראל חיים גראס** הי"ו
מאנסי

עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר

© כל הזכויות שמורות למערכת
"מעין החיים"
קרעטשניף פעיה"ק ירושלים תובב"א

הערות והארות ניתן לפנות לאימייל
q318641643@gmail.com

בהעתקת הדא"ח לגליון זה:
הר"ר **מאיר אלימלך גרין** הי"ו
הב' החתן **אליהו ווידער** נ"י

להנצחות, מזל טוב, לע"נ וכדו' ניתן לפנות
להרה"ח **שאול יחזקאל שכטר** הי"ו
בפלא' 050-4168937

להעברת התרומות ניתן לפנות להגזברים
ירושלים: הרה"ח **אברהם אבא ווייס** נ"ו
בני ברק: הרה"ח **שלמה מרדכי שכטר** הי"ו
בית שמש: הרה"ח **שמואל יהודה קאלינסקי** הי"ו
אלעד: הרה"ח **יצחק מנחם כהן** הי"ו

ניתן לתרום גם דרך מערכת "נדרים פלוס"
על שם מכון "מעין החיים" - קרעטשניף

דא"ח ושיחו"ק שב"ק פ' שמיני - החודש תשפ"ד

להצטור, ונכון הוא לחלק מן הטוב והמוצח לכל העם.

אאמו"ר זי"ע היה מחלק שיריים לאחרים יותר ממה שאכל לעצמו, שהוא אכל מעט, ולאחרים דאג שיגיע לכל אחד צעין יפה צאופן הראוי להתכבד. והרה"ק מבעלזא זי"ע לא הסכים בתחילה לחלק שיריים מגודל מדת הענוה, וכאשר הפלירו צו, אמר היות שאני היה מחלק שיריים, ע"כ הלך בדרכו לעשות כמותו.

תיקון קין

ולבן מרומנו זר"ת נאזה קודש ה' אותיות קין שתיקון הקין הוא שיהא הכל בדרך הנאזה והיפה וצוה יהיה קודש לה'. זקה"ק הרצי ר' מרדכי' זי"ע אמר שצדיקים שאין להם זמנים קבועים בתורה ותפילה הם מנשמת קין, והמליץ בזה הכתוב (בראשית ד, ה) ואל קין ואל מנחתו לא שעה, דהיינו שאין להם שעה, שהם למעלה מן הזמן. והרי אותו לדיק וקדוש היה בצחינה זו, שהתפלל בשעות מאוחרות, ואכן עשה תיקון הג"ל שנהג בהכנסת אורחים צמדה מרובה עד למאוד.

ליתן המשובח לעני

מפופר על הרה"ק רצי חיים חייקא מאמדור זי"ע שהיה עני מרוד והלך בצגד קרוע, ופעם ריחם עליו עשיר

בשיעור בספה"ק סידורו של שבת

הכנסת אורחים

לשון קדשו: ומצואר מדצריהם שהמאכל עניים על ש"חנו נחשב לו בהקרבת קרבנות במזבח. (ח"א השורש החמישי ענף א). צאמרי קודש מהרה"ק מפטרעליס, זי"ע איתא שהמכנים אורח ציוס השבת, אפילו אוכל ודורס כארי, שאינו אוכל בקדושה וטהרה, מ"מ נחשב לו כאילו הקריב קרבן, צתנאי שאין אשתו יושבת על שולחנו צעת הכנסת אורחים. אכן יש להזהר בזה, שאותם הנוהגים לאכול ביחד עם הנשים על שולחן אחד, וכאשר מכנים אורחים אזי אוכלים צנפרד, אך יזהר שלא להכניס אורחים על חשבון אחרים, אלא צריך שתהא אשתו מסכמת לזה.

בעניין שיריים

ואך הכל אחר כוונת הלצ הטוב אם לצו יפה עליו ומאכלו צשמחה וטוב לצו מרוב כל ומבוין צתת לו מנה המוצח והמוצב והיפה שבמאכלו. ענין זה שייך גם צלדקה, כאשר שמעתי פעם מנגיד אחד שמקפיד לחלק לצדקה שטרות נאים וישרים.

הנה מעודי היה קשה צעיני ענין חלוקת שיריים ממאכלי, צהיות יודע מן ערכי, אצל צראותי זאת מנאחי נוחם לנפשי, דלפעמים מציאים לפני מאכל המשובח יותר ממה שמחלקים

אחד וקנה לו בגד נאה ומכוד, והרה"ק הניחו לכבוד החג, ובערב החג התפארו בני הצית שכזר הגיע הזמן שילבש בגד נאה ומכוד, אבל באותו היום נכנס אליו איש אחד והתאונן שהיה דרכו לקנות בגד חדש לכבוד החג לצרכת שהייו, ועכשיו ירד מזלו ל"ע ואין צידו לקנות בגד חדש, אמר לו הרה"ק אני דאגתי לך והכנתי לך בגד חדש, ונתן לו הבגד החדש שלו, וכזר תמחו בני ציתו לזה, אמר להם מעולם לא זכיתי לקיים מצוה של כל חלב לה', ליתן לאחרים מהיפה והמשובח שיש לי, ועכשיו שצאה מצוה כזה לידי לא אקיימנה.

ליל שב"ק – אחרי קידוש

תיקון העליות במסירות נפש

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את הטאתך ואת עולתך ובפר בעדך ובעד העם. (מ, ז). הנה ראוי ונכון לכל אחד לעשות כל עבודה בשלימות גמורה, אבל מה יעשה האדם שניסה את דרכו באיזה עבודה להתקרב לה', ולא עלתה לו יפה, ודרכו לא הלך למישרים, הענה הוא שיקבל על עצמו מסירות נפש לה', ועל ידי זה יוכל לתקן את הכל ולהתחיל שוב בעליה חדשה, משל למה הדבר דומה להעושה נר משעוה, ועלתה צידו נר עקומה, שמינה את השעוה צמים חמים עד שנמס לגמרי, ואז יוכל לעשות נר חדש דבר השלם.

וזחר ציאר הכתוב קרב אל המזבח מורה על מסירות נפש, שיקריב את

עצמו במסירות נפש לפני ה', ועשה את הטאתך, 'עשה' הוא לשון תיקון, שצוה יוכל לתקן כל מה שחסר בעבודתו, ואת עולתך, שיוכל לתקן אותם העליות אשר לא הביאו תולאות נכונות, ואז ובפר בעדך ובעד העם, 'העם' הוא מלשון גחלים עוממות, שיוכל לכפר ולהדליק את נשמתו שתאיר באור ה'.

ליל שב"ק – בשולחן הטהור

לא לפרוש מהציבור השומעים בקול הצדיקים ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה' (מ, ז).

ו. איתא בתורת כהנים, אמר להם משה אותו יצר הרע העצירו מלצצכם, ותהיו כלכם ציראח אחת ובענה אחת לשרת לפני המקום, כשם שהוא יחידי בעולם כך תהא עבודתכם לפניו, אם עשיתם כן וירא אליכם כבוד ה'. וצריך ציאר לשון המדרש שדייק לומר 'אותו' יצר הרע העצירו מלצצכם, שאם הכונה בפשטות שיעצירו יצה"ר מלצצם היה יכול לומר הלשון אמר להם משה העצירו יצה"ר מלצצכם.

ואפ"ל דהנה הקצ"ה שחל צדיקים בכל דור ודור, והם עומדים לגדור גדר ולעמוד צפרץ, וצכל עת וזמן מעוררים על אותם הדברים שצריכים תיקון באותה העת והתקופה, ויש המתחכמים לפרוש מן הציבור ומהרהרים אחר דצריהם, שמא אין הצדק כדצריהם, ועל זה הזהיר הכתוב ויאמר 'משה', הוא הצדיק שצכל דור ודור, זה הדבר אשר

הולך בכל המדינות, דכאשר אמר שמע ישראל היה גורם התעוררות בלב כל איש ישראל בכל מקום, לקבל עליו עול מלכות שמים, עכדה"ק.

ובזה יתפרש הכתוב אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפי, דהיינו כל אחד בפני עצמו מודה ומשבח לה', ועל ידי זה גדלו לה' אתי ונרוממה שמו יחדיו, שהיחיד זוכה לגרום צעזעודת התעוררות והתלהבות בלב כל ישראל לשבח ולהודות את שם קדשו.

צפרא דשבתא - בקידושא רבא

אמונה שזמנים הקשים הם לטובה

בפייט צמוסף לפרשת החודש, ארבע תקופות בשנה תחדש אורם כבראשונה, כאשר שמענו בן עוד חיש נא. אפ"ל דהנה ארבע תקופות בשנה אלו הם, קיץ חורף קור חום, וזה מרמז על דברים עליונים, שהם כנגד ד' היות של שמו הקדושים הוי"ה אדנ"י אהי"ה א-ל הוי"ה הוי"ה אלקים, וד' עולמות אצילות צריאה יצירה עשיה, וד' יסודות אש רוח עפר מים, וארבע תקופות הנ"ל מחזיק את כל הצריאה.

והנה בזמן הקיץ האילנות מלבלבים ומנמיחים פירות לגאון ולתפארת, והתצורות נומחות, וכל הדרכים הם טובים וישרים, אצל צימות החורף העלים נופלים מן האילנות, ויש גשם ורוחות עזות, וכל הדרכים

צוה ה', שמורה לעשות גדרים וסייגים צענינים שונים, יתעשוי, דהיינו שהרצים נריכים לעשות אותו הדבר אשר נזהר ה' ביד הצדיק, ועי"ז וירא עליהם כבוד ה', ויזכו להתגלות השכינה בתוכם.

ועל זה איתא במדרש אותו יצר הרע העבירו מלצבכם, יצר הרע המסית את האדם להתחכם ולפרוש מן הציבור, אלא שיהיו כלכם צירא אחת ובעלה אחת לשרת לפני המקום, דהיינו שישמע לקול הצדיקים.

יחיד משפיע על הרבים

אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפי וגו', גדלו לה' אתי ונרוממה שמו יחדיו (תהלים לד, ב-ד). יל"פ בהקדם דברי זקה"ק הרבי ר' מרדכי'ל זי"ע על הפסוק (אסתר ט, ד) כי גדול מרדכי בצית המלך ושמעו הולך בכל המדינות, כי הנה כל יהודי מקבל עליו עול מלכות שמים כאשר קורא את הפסוק שמע ישראל, אצל יש צוה כמה מדריגות, יש אדם דכאשר מקבל עליו עול מלכות שמים מעורר צוה כל אנשי ביתו שג"כ יקבלו עליהם עול מלכות שמים, ולמעלה מזו המעורר את אנשי עירו, ועוד יותר מזו המעורר את אנשי מדינתו לקבל עליהם עול מלכות שמים, אמנם הצדיק הדור זוכה למדריגה הגדולה ביותר שמעורר את כל ישראל בכל מקום שהם בגדול קדושתו לקבל עליהם עול מלכות שמים, וזהו שמשבח הכתוב גודל מדריגתו של מרדכי הצדיק, 'ושמעו'

להקפיד על פנימיות וחיצוניות

אותם הנוהגים לעשות קידוש כאשר עדיין מעוטפים בטלית, יזהרו להסיר הטלית מיד אחר קידוש קודם שאוכלים, מלצד החשש שלא ידבק משהו חמץ, יש עוד טעם בזה, דככל עצודה צריך להשגיח על פנימיות וחיצוניות, וכמו בפנימיות צריך להתפלל בכוונות הלב, כמו כן בחיצוניות צריך להיות בגד התפילה נקי מכל רבב.

ובענין התנועות בחיצוניות, אם נעשו לשם פניות ושלא לשם שמים הרי זה בגדר עצודה זרה ממנו, אלא אפילו אותם שעושים תנועות מהתלהבות בתפילה, כל זמן שנעשה מדעתו ובכוונתו אין זה עצודה ראויה, וידוע מספה"ק שאם מתפלל בכוונה ופתאום מרגיש שידיהם הם למעלה, זהו ראייה שהתפילות מתקבלים בשמים, דהפעולות החיצוניות הם ראייה על הכוונות הפנימיות.

עתיקא קדישא – במאכל פצע"י

הפיכת הרגילות לטובה סימן על קבלת עומ"ש **במה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמי** **שמים מבשר טוב משמי** ישועה אומר לציון מלך אלקים (ישעיה נב, ז). 'רגלי מבשר' היינו שיהפכו את הרגילות הרעות לטובות, בצחינת צורות טובות, וזהו אומר לציון מלך אלקים, היינו שזהו ראייה שקיבל עליו מלכות שמים באמת וכראוי.

מקולקלים, אצל האמת הוא שצלי החורף והגשמים אין לומחים הפירות והתצורות בקיץ, ומכאן ילמד האדם מוסר שכל הזמנים והנסיונות הקשים הם לטובה, ובסוף יתגלה שזה היה מגדל חסדי ה', ועל כן יתחזק באמונה שהכל הם רחמים וחסדים.

ועל זה אמרו בגמרא (ברכות ה:): שנינו אחד המרצה ואחד הממעט וצ' צ' שיכון לבו לשמים, היינו אפילו כאשר הטובה הוא למיעוטא ולא לרבותא, ג"כ יכוון לבו להאמין שהכל הוא מן השמים, וכל מה דעבד רחמנא לטב עבד.

ולזה אמר הכתוב (שמות טז, יח) ולא העדיף המרצה והממעט לא החסיר, דהריבוי והמיעוט כולם שוים הם, דכאשר נתמעט מזלו לעיתים הרי זה לטובה כמו בשעה שמתרצה ומתעלה קרנו למעלה.

וזאת הכוונה ארבע תקופות בשנה תחדש אורם כבראשונה כאשר שמענו בן עוד חיש נא, דהיינו מארבע תקופות השנה שהם קיץ וחורף קור וחום, נשמע מזה אות לטובה, לידע שאפילו מה שנראה צעיינו כרעה, אצל צזכות זה עתיד הקצ"ה להחיש לנו הישועה, ועל זה מצקשים שוב כאשר שמענו בן עוד נחזה, שאנו מצקשים מאת ה' דאף שבאמת אנו מאמינים שכל הרעה לטובה, אצל הראנו ה' חסדך, שנזכה לראות החסדים צעיינו ולא רק מפי השמועה בגדר האמונה.

באבילת חמין

גודל מעלת סעודת שבת שצמצמו הפיוטים
לכבודה

הפיוטים של תפילת מוסף יש בהם סודות נוראים ונסתרים, והמחבר נמנע אותם בקנאה, שאם לא היו נריכים להאריך בהם כל היום כולו, והיו מתצטלים מסעודת שבת, אצל שעת הסעודה אפשר להשלים לדבר מאותם ענינים, כידוע שם הרה"ק מרוזין זי"ע לבאר מדוע אין תוקעים בראש השנה שחל להיות בשבת, כי המלאכים שממונים להעלות למעלה תקיעת השופר, הם ממונים על מכלל החמין בשבת, ואין מלאך א' עושה צ' שליחות, וע"כ אין תוקעים בשופר. וכמו כן נכח האכילה אפשר להשלים הפיוטים.

ומבאן ראה שסעודת שבת גדול מהתפילה, שהרי קיטרו ונמנמו את הפיוטים כדי שלא יתצטלו מסעודת שבת.

עתיקא קדישא - קודם ברכהמ"ז

השגת השלימות בזכות הצדיקים

ויברא משה ואהרן אל אלה מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד ה' אל כל העם וגו', וירא כל העם וירוננו ויפללו על פניהם (מ, כג-כד). איתא בתורת כהנים שכל אותה שעה אמרו (תהלים לג, א) רננו לדיקים זה'. ול"צ השייכות. ואפ"ל על פי הידוע שאין האדם יכול לשלימות גמורה בעבודת

והתדבקות זה', רק על ידי דבקות בלדיקים אשר הקצ"ה שחלם, ולשמוע העצות שלהם, וזה יזכה לדבק ולקשר את עצמו בהקצ"ה. ועל כן כאשר בני ישראל בנו והקימו את המשכן עדיין לא זכו להשראת השכינה, ורק כאשר באו לדיקי הדור משה ואהרן וזרכו את העם, אזי וירא עליהם כבוד ה', שזכו להשראת השכינה, ועל זה הוא אומר רננו לדיקים זה', שזהו כח הדיקים לקרב ולחבר את העם לפני ה', כי בעת אשר הדיקים מרננים ומתפללים ומשבחים להשי"ת נעשה עת רצון שגם לישרים נאווה תהילה ודו"ק.

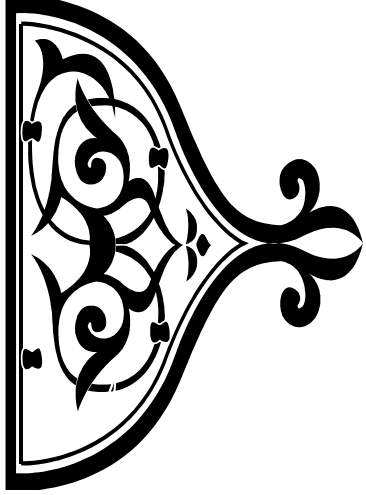
בסעודה שלישית

השגת השלימות בזכות הצדיקים

כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו מצות (שמות יב, ב). יל"פ דכתב בחסד לאברהם דנשלושים יום שצין פורים לפסח מזכרים בכל יום חלק ל' מהנפש עד פסח שצא להתגלות הקדושה. וכמו כן י"ל שזהו העבודה של קודם פסח לצדוק החמץ, דהיינו שהאדם יצדוק את עצמו להטרה מכל כל חימוץ דהיינו עצירות וקליפות, ולהזדכך ולהתקרב לפני ה'.

וזזהו כל מחמצת לא תאכלו, שיצטרך את החמץ הוא יצר הרע מקרב, ועי"ז תאכלו מצות, שצחג הפסח יתעלה וישיג קדושה גדולה.

יעמוד על הברכה ידידינו
הר"ר חיים כתריאל שלום לנדסמן הי"ו
בני ברק
שנדב חלק מהוצאות הדפסת גליון זה
לרגל השמחה במעונו
בהולדת בנו נ"י